

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 458. Quinam pignus constituere possint nomine alieno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

nissimè subvenire. Gl. ad cit. l. fin. v. emisse. Bartol. ad l. 1. C. de pact. pign. Brunem. ad cit. l. fin. n. 5. Mozz. l. c. an. 4. Mull. cu. ib. 7. lit. e. Pirh. l. c. Undecimò neque tale pactum licitum est aut subsistit favore transactionis, dum v. g. quis alteri, ut litem remitteret, promisit certam summam, & pro futura solutionis securitate pignus dedit ea lege, ut debito ex transactione statuta die non soluto, pignus creditori pro quantitate debita pleno jure cedat, cum transactione, quæ in leges peccat, favore indigna sit juxta l. 42. C. de transact. & præsidium juris non mercatur transgens, qui pacto jure publico improbatò utitur juxta l. 6. C. de pact. & l. 5. de pact. dot. ita Muller. cit. ib. 7. lit. i. cum Fabro in Cod. l. 8. tit. 22. d. 3. Menckin. de leg. commissor. à jur. prohib. ib. 24. contra Cravett. conf. 145. n. 19. & Jason. ad l. quamvis. C. de transact. n. 4. Duodecimò neque valet inter debitorem & fidejussorem, dum v. g. quis pro alio fidei jubet accepto ab eo pignore hac lege, ut, si per solutionem fidejussoris liberatus obligatione, quæ obstrictus erat creditori suo, pro ista solutione fidejussori præstituta die non satisfaciatur, pignus eidem pro quantitate debita cedat creditori. Si quidem rem oppignoratam non acquiri statuitur cit. l. fin. de pact. pign. inter creditores autem numeratur juxta l. 1. 1. de 7. Etiam fidejussor, qui solutione sua debitorem principalem liberavit eumque ad soluti restitutionem obstrictum habet; unde dum is ab eo pari necessitate, nempe pecuniæ inopiâ invitatur debitor ad tale pactum ineundum, & pignus sub illa lege recipit, non minùs in citatam l. fin. peccat, quàm alius creditor, & ita tenent Pinell. p. 2. Rubr. Cod. de resc. vendit. n. 31. Covar. l. c. n. 7. Bachov. de pign. l. 1. c. 16. n. 5. Trentacinq. var. resol. l. 3. resol. 11. de pign. n. 12. & alii, quos citat & sequitur Muller. l. c. lit. x. dissentientibus apud Eundem Negufant. Brunem. Fabro. Paciano &c.

3. Resp. tertio: Validum nihilominus & licitum minimeque prohibitum per cit. l. fin. de pact. pign. est pactum, quò ita paciscitur debitor cum creditore, ut, si debitum intra statutum tempus non fuerit solutum, pignus sit datum in solutum seu venditum creditori justo pretio, quanti nimirum tunc arbitrio viri prudentis vel Judicis æstimabitur, ita ut in quo pignoris pretium excedit quantitatem debiti, id restituendum sit debitori, cum tunc nihil ultra sortem accipiatur, nullaque fraudibus præbeatur occasio ex tali pacto, quod rationem venditionis conditionalis habet; ita eam communi Abb. in c. significante ib. t. n. 6. Covar. l. c. n. 8. §. secundo infertur. Azor. l. c. §. ar. vero licitum, Molin. de 7. C. 7. tr. 2. d. 334. n. 3. Pirh. h. t. n. 32. Stru. ad ff. de pign. th. 8. juxta expressum textum. L. si fundus. ff. de pign. Idem dicendum, si absolute & simpliciter conventum esset, ut, si debito tempore facta non fuerit solutio, pignus sit venditum, vel datum in solutum, subintelligitur ex benigna interpretatione: justo pretio taxando arbitrio prudentis viri. Abb. Molin. Covar. Pirh. LL. cit.

Quæst. 457. Quinam pignus constituere possint vel non possint?

1. **R**esp. primò in genere: Quinam pignus legale & Prætorium constituere possint, constat ex antecedentibus; pignus verò testamentarium constituere possunt, qui testamentum condere possunt; adeoque etiam fœminæ & minores; cessat enim hic ratio, ob quam aliàs oppignorare prohibentur, nempe favor illorum, ne decipiantur.

Lauterb. ad ff. de pignor. §. 47. Pignus conventionale constituere nomine suo possunt validè, qui nomine suo alienare possunt, & liberam rerum suarum administrationem habent, & specialiter res suas oppignorare non prohibentur. L. ult. C. de reb. alien. l. 18. §. fin. de pignorat. act. Stru. ad ff. h. t. th. 5. Lauterb. l. c. etiam enim hi jus pignoris in re oppignorata non habent formaliter habent tamen illud virtualiter seu caulativè, & hinc illud in alium transfere, seu alteri in re sua constituere non secus ac aliàs juris in re species, quas ipsi non habent formaliter. Idque five habeant dominium revocabile, five irrevocabile. L. 4. §. 3. ff. de in diem addit. five in solidum, five ex parte, quò ad partem nimirum suam pro indiviso obligandam. L. unic. C. si res pignor. dat. ita ut divisione facta, utriusque pars pro indiviso pro parte dimidia maneat obligata. L. 7. ff. fin. ff. quib. modis pign. solv. Brunem. ad cit. l. unic. n. 3. Lauterb. l. c. five habeant dominium plenum, five minus plenum. Arg. l. 18. §. 1. ff. de pignor. act. five utile, ut sunt emphyteuticarius, superficiarius. L. 16. §. fin. ff. de pign. act. l. 13. §. 3. l. 31. ff. h. t. cum etiam bona emphyteutica in generali hypotheca veniant. Muller. in ff. h. t. lit. e. juxta dicta à nobis supra; modò ab illis hæc oppignoratio non fiat in præjudicium domini directi, qui aliàs jure suo rem occupare potest, si ex jure probatis causis fiat caduca. L. 3. ff. de pignor. Muller. ad ff. de pign. th. 5. lit. b. Item usufructuarius jus usufructus oppignorare potest, Arg. l. 11. §. 2. h. t., Negufant. de pignor. p. 2. m. 3. n. 9. Muller. l. c. Lauterb. cit. §. 47. Sic etiam possessor bonæ fidei hypothecam constituere potest, eaque sustinetur ex æquitate tuitione Prætoris. L. 18. ff. de pignor. Bachov. tr. de pign. l. 2. c. 2. n. 4. Negufant. loc. cit. Muller. Lauterb. LL. cit. An verò & qualiter vasalli oppignorare possint res feudales, satis constat ex dictis supra. Porrò jus pignoris datum ab iis, qui jure directo proprietatis carent, tandiu tantum durat, quamdiu durat eorum jus utile, qui pignus dederunt; & resolutò hoc jure dantis, resolvitur quoque accipientis pignus, quod is in eo habet. L. 31. ff. h. t. l. 4. §. 3. ff. de in diem addit. Lauterb. loc. cit.

2. Resp. secundo: E contra nomine proprio oppignorare nequeunt, qui rerum oppignorandarum domini non sunt, vel si sint domini, earum liberam administrationem non habent, ut pupilli & minores sine consensu & autoritate suorum tutorum & curatorum, l. 1. ff. qua res pign. quin & respectu immobilium, & quæ his æquiparantur, sine Magistratus decreto. L. 1. ff. de reb. eor. qui sub tutor. & curat. Quò etiam spectant prodigi & suo modo furiosi, ut Lauterb. loc. cit. §. 50. Item qui rerum suarum domini earumque administrationem habent, lege tamen specialiter prohibentur oppignorare: Sic mulieres, etsi jure civili regulariter de rebus suis liberè disponere & contrahere possint, suisque creditoribus res suas oppignorare. L. 12. C. de pign. pro aliis tamen res suas obligare prohibentur ob SC. Vellejan. quia hoc est species intercessionis fœminis interdita: dicto SC. l. 8. ff. ad SC. Vellejan. l. 4. §. 7. C. eod. Lauterb. §. 50. Quin & alicubi moribus introductum, ut ne quidem pro debito proprio regulariter hypothecam constituere possint sine curatorum vel mariti, seu curatoris conjugalis consensu; uti de foro Saxonico & Würtembergico testatur Lauterb. §. 51. & apud illum de hac generali consuetudine ubique ferè locorum in Germania, Gallia, Italia, Hispania recepta Wi-
bel.

bel. de contract. mulier. c. 1. n. 47. De cetero, dum alius res alicujus feminae, ipsa sciente & diffimulante alteri ignoranti obligat, tenet obligatio juxta l. 11. C. de distract. pign. & l. 5. C. ad SC. Felician. nisi uxor à marito verberibus vel minis ad hoc inducta fuerit. Arg. cit. l. 5. Lauterb. l. c. citatis Fabro & Bachov. Sic quoque miles arma, maritus fundum dotalem, vassallus feudum oppignorare lege prohibentur juxta dicta à nobis supra.

Quaest. 458. Quinam pignus constituere possint nomine alieno?

REsp. in genere: Possunt id omnes, qui vel à lege, vel à Domino ad hoc potestatem acceperunt. Atque ita in specie id possunt primò nomine pupillorum & minorum, prodigorum & furiosorum eorum tutores & curatores. L. 16. ff. de pign. act. l. 27. ff. de administ. tutor. l. 11. ff. de curat. furios. sunt enim dominorum loco, eorumque vices gerunt in negotiis pupillorum. cit. l. 16. modò in oppignorandis eorum rebus modò à legibus praescriptum servant, ut Muller. ad ff. quae res pign. ib. 17. lit. e. Et quidem quaedam autoritate propria absque Praetoris decreto, ut sunt vestes detrita, animalia supervacua, fructus & alia, quae servando servari non possunt. L. 22. C. l. fin. C. de administ. tutor. l. 4. C. quand. decret. non est opus. Quaedam non nisi decreto Judicis requisito & obtento; quales sunt ex Constantini constitutione cit. l. 22. res reliquae omnes, tam mobiles quam immobiles, si ve in rusticis, si ve in urbanis praediis extiterint; etsi prius non tantum rusticorum, sed & urbanorum praediorum oppignoratio sine decreto Praetoris & evidente necessitate esset prohibita in l. 1. C. tot. tit. de reb. eorum, qui sub tutor. ita Muller. l. c. cum Bachov. ad Welenbec. h. i. n. 2. uti & non nisi de immobilibus, & quae iis aequiparantur, id dicat Lauterb. §. 48. Quòd si verò proprio nomine tutores & curatores res pupilli pignori dederint, hic non obligatur. L. 3. C. si res alien. pignori dar. l. 10. §. 1. ff. de curat. furios. Lauterb. l. c. Secundo administratores generales rerum alienarum, ut sunt administratores & Syndici civitatum (intelligendo Syndicos indistinctos ab administratoribus, utpote de quibus loquitur l. 11. ff. h. t. Lauterb. l. c.) & Republicae; hi enim mutuam pecuniam pro civitate in utilitatem illius accipiendo, res ejus oppignorare possunt juxta cit. l. 11. Bachov. de pignor. l. 2. c. 2. n. 14. in fin. Merlin. tr. eod. l. 2. q. 73. Lauterb. l. c. cum tanquam personae publicae ad hoc mandatum sufficiens habere censeantur Gail. l. 2. obs. 72. n. 11. & iis generaliter permessa omnia intelliguntur, quae ad eorum administrationem pertinent. Donell. de pign. c. 7. modò tamen pecunia in utilitatem Reip. conversa, ut Muller. l. c. lit. n. Tertiò Procurator in rem alienam, vel negotiorum gestor, si ad hoc habuerit mandatum generale cum libera, vel speciale. L. 11. §. fin. l. 10. ff. de pignor. act. l. 58. ff. de Procurat. Azor. p. 3. l. 7. c. 5. q. 6. Muller. l. c. lit. ζ. Merlin. l. 2. q. 201. n. 11. C. seq. Si verò Procurator sine tali mandato generali & speciali domini pignus dederit, & dominus ex post facto illud ratum habuerit, constitutio pignoris sustinetur. cit. l. 11. Lauterb. §. 49. Sic etiam in eo casu sustinetur pignus ex aequitate, creditorque illud retinere potest, usque dum debitum solvatur, si pecunia, pro qua sine mandato domini pignus datum conversa in ejus utilitatem fuerit. Lauterb. l. c. citatis l. 1. C. si res alien. pignori. Merlin. l. c. l. 1. q. 102. per tot. & Bachov. cit. c. 2. n. 12. Quar-

tò Praelati & Rectores Ecclesiarum, etsi nequeant sine juris solemnitate res Ecclesiae alienari prohibitas in specialem hypothecam dare, ut constat ex c. nulli. h. t. & cum communi docent Azor. l. c. q. 4. Redoan. tr. de reb. Eccles. alien. q. 2. c. 6. Pirh. h. t. n. 16. possunt tamen in bonis Ecclesiae pro necessitate vel utilitate juris ejusdem generalem hypothecam constituere absque juris solemnitate. Abb. in cit. c. nulli. Jo-And. ibid. n. 1. Molin. de 7. C. 7. tr. 2. d. 466. n. 1. Laym. l. 3. tr. 4. c. 10. n. 2. & AA. cit. qui etiam id ipsum ex cit. c. nulli. deducunt quia, dum ibi solum prohibetur hypotheca specialis, generalis concessa censeatur. Rationem quoque disparitatis hanc assignant; nempe quia per hypothecam specialem plus juris transferri videtur in creditorem, quam per generalem cum majore periculo rei alienandae à creditore. Vide dicta supra ad tit. 13. de reb. Eccl. alien. ubi qualiter per hypothecam alienari possint res Ecclesiae. Nequit tamen Praelatus etiam per hypothecam generalem oppignorare bona Ecclesiae pro propria necessitate & utilitate, prout patet ex c. praesentium. h. t. quod tamen ipsum intelligendum de necessitate vel utilitate patrimoniali seu proprii patrimonii; non verò de necessitate personali seu necessaria sustentatione ipsius Rectoris, ut cum Gl. in cit. c. ex praesentium, v. necessitate. Pirh. h. t. n. 17. Reiffent. n. 36. non enim vetatur Rector bona Ecclesiae oppignorare pro debitis propterea contractis. Quae tamen hypotheca desumenda videtur de bonis Ecclesiae ad ejus mensam praecise deputatis, si mensam propriam habeat; si verò eam non habeat, vel non sufficientes redditus ad suam sustentationem ob causam accidentariam, quia fortè infirmus factus, vel captus ab hostibus, aut ab aliquot annis tenues redditus acceptos, poterit ex bonis communibus Ecclesiae dicta pignora desumere, quae ejus successor in Praelatura solvendo ab illo contracta debita redimere debet. Arg. c. 1. de solut. Abb. in c. ex praesentium. n. 5. Laym. disp. de reb. Eccles. alien. th. 97. De cetero cum oppignoratio rerum Ecclesiae ob propriam necessitatem vel utilitatem facta à Rectore sit irrita, in Ecclesiae optione erit, vel directe agere contra creditorem, vel alium detinentem pignus, aut rem ipsam male oppignoratam repetere, vel convenire haereditatem Rectoris, remque ab eo repetere, eumque cogere ad recuperandum pignus. Pirh. cit. n. 13. in fin. cum Gl. in cit. c. ex praesentium. v. necessitate.

Quaest. 459. Quibus pignora constitui possint?

REsp. Hypotheca regulariter non nisi creditoribus constituitur (excipiuntur enim quò ad conventionalem hypothecam furiosi & infantes, quibus per curatores ea acquirunt) omnibus praesentibus & futuris. Arg. l. 5. ff. h. t. Lauterb. ad ff. de pignor. §. 52. etiam pupillis, qui aliquem intellectum habent, & minoribus & prodigis sine illorum tutoribus & curatoribus. Lauterb. l. c. remittens ad Bachov. de pign. l. 2. c. 15. n. 1. & Mudæ. tr. eod. tit. cui constit. hypoth. n. 1. Porro creditorum appellatio hic latè accipitur comprehendendo omnes, quibus aliquid ex quacunque causa debeatur, si ve purè vel in diem, si ve sub conditione, vel etiam si ex ultima voluntate, si ve ex obligatione mixta, si ve ex simplici naturali. L. 5. ff. h. t. Lauterb. §. 53. Quicumque verò creditor non est, vel cui non acquiritur principalis obligatio, ei neque hypotheca acquiritur, cum obligatio pignoris sit accessoria principali obligationi cit. c. 5. Lauterb. §. 54.

Quaest.